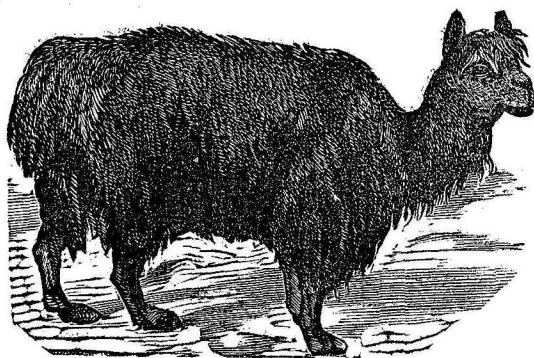


λος τῆς οἰκογενείας τε εὐγενοῦς καὶ ἄν ἀπαντήσῃ, κατὰ τὴν ἐθιμοταξίαν τοῦ τόπου πρέπει νὰ λάβῃ τὴν χεῖρά τε, νὰ τὴν φιλήσῃ, καὶ ἀφοῦ κάμη μίαν μετάνοιαν μέχρις ἔδάφους, ἀναχωρεῖ. "Οταν γείνωνται γάμοι, ὁ γαμ
δρὸς καὶ ἡ νύμφη δένονται διὰ σχοινίου ἢ ἄλλου τι
νος πράγματος εἰς τὴν χεῖρα τοῦ ιερέως καὶ ἔπειτα
περιέρχονται τρις τὴν οἰκίαν τοῦ γαμβροῦ· τὸ δέσιμον
τοῦτο σημαίνει τὴν ἀνανέωσιν τῆς ἑνώσεως των μὲ
τὴν ἐκκλησίαν, μὲ τὴν ὄποιαν εἰχον ἑνωθῆ διὰ τοῦ
βαπτισμάτος. Μετὰ τοῦτο ἀπαντές οἱ προσεκλημένοι
μεταβαίνουν εἰς τὸν οἶκον τοῦ προκρίτου τοῦ χωρίου
καὶ ἔκει ἔκαστος, ἀρχομένων τοῦ γαμβροῦ καὶ τῆς
νύμφης, φιλοῦν τὰς χεῖρας ὅλων τῶν μελῶν τῆς οἰ-
κογενείας του καὶ τῶν ἔνων, ἀν τόχη νὰ ἔσιζωνται
παρ' αὐτῷ τοιοῦτοι. Τῶν τελευταίων τούτων φι-
λοῦν καὶ τοὺς πόδας, καὶ τὸ θεωροῦν ὡς κακὸν οἰω-
νὸν τὸ νὰ μὴ τοὺς ἀφῆσουν νὰ τὸ πράξων, δπως έ-
νιοτε ἔναι τινὲς κυρίαι ἀπὸ ἐντρόπην ἔνιοτε κάμνουν.



ΑΛΠΑΚΑ ΛΑΜΑ.

Τὸ παράξενον τοῦτο ζῶον, τὸ ὄποιον δυοιδεῖσι πολὺ^{την} κάμηλον καὶ κατά τι τὸ πρόβατον, εἶναι αὐτόχθον τοῦ Νέου κόσμου· εἶναι δὲ μικρότερον τῆς καμήλου, καὶ διακρίνεται αὐτῆς, διότι στερεῖται ἥδου (καμπού^{ρας}) καὶ ἔχει τὰς τρίχας μακρὰς καὶ πρὸς τὸ μαλ-
λίον τῶν προσάτων δύοις. Οἱ πόδες προσετί τῆς Λά-
μας εἶναι διάφοροι τῶν τῆς καμήλου, διότι ταῦτης μὲν
εἶναι ωρισμένοι διὰ γῆν ἀμμώδη καὶ μαλαχήν, καὶ
διὰ τοῦτο εἶναι μαλαχοί, ἔκεινης δὲ σκληροὶ ὡς τῶν
αἰγῶν, διότι βόσκεται ὡς ἔκειναι ἐπὶ βράχων· εἶναι
δὲ δισχιδεῖς καὶ ἔκαστον μέρος ἔχει πρὸς τὸ ἔμπρο-
σθεν, ἀντὶ ὄνυχος εἶδος ἀγκύστρου, διὰ τοῦ ὄποιού
δύναται τὸ ζῶον νὰ κρατῆται, ὅταν ἀναβαίνῃ βράχως.

Εἶναι ζῶον ὡραῖον καὶ πρᾶγμα, ὡς τὰ πρόβατα, καὶ
εὑρίσκεται μόνον εἰς ἡμερον κατάστασιν· εἶναι δὲ
χρήσιμον εἰς τοὺς κατοίκους τῶν μερῶν ἔκεινων, δ-
πως καὶ εἰς ἡμᾶς τὰ πρόβατα, διὰ τὸ γάλα, τὸ μαλ-
λίον καὶ τὸ κρέας του.

Πρό τινων ἐτῶν μετεκομίσθη καὶ εἰς τὴν Αδστρα-
λίαν καὶ φαίνεται, διὰ τὰ καταλάσθη ἔκει τὴν θέσιν
τοῦ προβάτου, πολλαπλασιαζόμενον πολὺ ταχέως.

ΜΕ ΤΙ ΟΜΟΙΑΖΕΙ Η ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ;

Ιον Εἶναι δύοια μὲ μεγάλον καὶ ὡραῖον δένδρον,
τὸ ὃποιον κάμνει γλυκεῖς καρποὺς δι' οὗσας δσοι εἰ-
ναι πεινασμένοι, καὶ παρέχει σκέπην καὶ σκιάν εἰς
τοὺς κοπιασμένους καὶ ἀπὸ τὸν καύσωνα τοῦ ἥλιου
πάσχοντας ὄδοιπόρους, τοὺς ταξιδεύοντας εἰς τὴν οὐ-
ράνιον Χαναάν.

Σον Εἶναι δύοια μὲ θησαυροφυλάκιον πλῆρες ἀδα
μάντων καὶ πολυτίμων λίθων, οὓχι μόνον ὡραίων εἰς
τὴν ὄφιν, ἀλλὰ καὶ χρησίμων εἰς τὰς ἀνάγκας καὶ
πρὸς στολισμὸν τῶν ἔχοντων αὐτούς.

Ζον Εἶναι δύοια μὲ τηλεσκόπιον, τὸ ὃποῖον φέρει
πολὺ πλησίον πράγματα κείμενα πολὺ μακράν—πράγ-
ματα εὐρισκόμενα εἰς τὸν ἄλλον κόσμον — τὰ φέρει
τόσον πλησίον, ὡστε δυνάμεθα νὰ ὅψωμεν δλίγον τι
ἔκ της ὡραίστητος καὶ ἀναγκαίότητός των.

Τον Εἶναι δύοια μὲ ἀποθήκην περιέχουσάν παν-
τὸς εἴδους πολύτιμα καὶ ὡφέλιμα πράγματα, τὰ ὃποια
δύναται τις νὰ λάβῃ ἀνεύ ἀργυρίου καὶ ἀνεύ τιμῆς.

Σον Εἶναι δύοια μὲ βαθύν, πλατύν καὶ γαλήνιον
ποταρδόν, τοῦ ὄποιου αἱ ὄχθαι εἶναι καταπράσινοι καὶ
πλήρεις εὐόσμων ἀνθέων, ὃπου πτηνὰ κελάρδοιν, καὶ
ἀρνία πηδούν, καὶ μικρά παιδία τρέχουν καὶ παιζουν
καὶ εἶναι εὐτυχῆ.

Ἄγαπητά μου παιδία, έλα τέλετε νὰ ἔχητε ὅλα
ταῦτα, ἀγαπάτε τὴν 'Αγίαν Γραφήν. Εἶναι τὸ καλλί-
στον βιβλίον ἐν τῷ κόσμῳ—Εἶναι βιβλίον διὰ μικρά
παιδία, ώς καὶ διὰ ἡλικιωμένους καὶ κάμνει εὐτυχεῖς
τοὺς πάντας.

Αἱ λιθόστρωτοι ὄδοι τοῦ Λονδίνου.

Αἱ λιθόστρωτοι ὄδοι τοῦ Λονδίνου εἶναι περὶ τὰς
5,000 καὶ ἔχουν μῆκος 2,000 μιλίων! Διπασται δὲ εἰ-
ναι ἐστρωμέναι μὲ λίθους διαφόρων σχημάτων καὶ
βρίθουσιν ἀπὸ πρωτίας μέχρις ἑσπέρας παντοειδῶν φο-
ρείων καὶ ἀμαξῶν, ώς καὶ πεζοπορούντων ἀνθρώπων.
Παντοῦ δὲ βλέπεται τὸν πιστὸν καὶ τίμιον δαστονομικὸν
κλητῆρα βριματίζοντα ἐπὶ τοῦ πεζοδρομείου δὲ δλῆς
τῆς ἡμέρας καὶ νυκτὸς καὶ διατηροῦντα τὴν τάξιν, ἐπι-
βάλοντα τὸν νόμον εἰς τοὺς ἀτακτοῦντας καὶ προφυ-
λάττοντα τοὺς πολίτας ἀπὸ τοῦ νὰ καταπατηθῶσιν ὑπὸ^{την}
τῶν ἵππων ἢ νὰ κατασυντριφθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀνάριθμή-
των ἀμαξῶν, αἱ ὄποια διέρχονται τὰς ὄδοις καθ' ὅλας
τὰς διευθύνσεις, δὲν ἔχουν δὲ ἄλλο διπλον εἰμὴ στρογ-
γύλον τι ἔδονται τοὺς περίπου πήγχεως τὸ μῆκος, ἐπὶ τοῦ

δποίου είναι γεγραμμέναι αἱ λέξεις, «ἰσχὺς τοῦ νόμου.»

Τὸ Λονδηνὸν κατοικεῖται ἥδη ὑπὸ τεσσάρων περίπετες ἔκατομμαρίων ἀνθρώπων καὶ κατέχει ἀπειρον ἔκτασιν καὶ δυμῶν 12,000 μόνον τῶν ἀστυνομικῶν τούτων ὑπαλλήλων είναι ἕκανον νὰ διατηρῶσι τὴν τάξιν καὶ νὰ παρέχουν ἀσφάλειαν εἰς πάντας. Εἰς τὰς Ἀθήνας ἀπ' ἐναντίας ἦτις ἔχει μόνον 50,000 περίπου ψυχῶν, μὲ τὰς ἡνωμένας δυνάμεις τῆς ἀστυνομίας, χωροφυλακῆς, τοῦ πεζικοῦ, ἵππικοῦ, πυροβολικοῦ καὶ μηχανικοῦ, δλων ὅμοιοι συμπόσιοι μένων εἰς χιλίες περίπου ἄνδρας δὲν δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν, οὔτε τὸ ἐν τρίτον τῆς ἀσφαλείας καὶ τάξεως, ἦτις ἐπικρατεῖ εἰς τὴν μητρόπολιν ἐκείνην τοῦ κόσμου. Τὸ διατὶ οἱ διαμένοντες εἰς τὰς Ἀθήνας καλῶς γνωρίζουσιν.



ΤΑΣΜΑΝΕΙΟΣ ΛΥΚΟΣ.

Οὕτως δυνομάζεται τὸ εἰς τὴν προκειμένην εἰκόνα παριστανόμενον ζῶον, ἔνεκα τῆς μεγάλης δμοιότητος τῆς κεφαλῆς καὶ τῶν ἐμπροσθίων σκελῶν τε πρὸς τὰ τοῦ Λύκου. Εἶναι ζῶον ἀρπακτικὸν, ὅγριον καὶ καταστρεπτικόν· ὅσάκις δὲ στενοχωρεῖται ὑπὸ τῆς πελνῆς ἐπιπίτει καὶ κατὰ αὐτῶν τῶν δμοιοειδῶν του καὶ κατατρώγει τὰ ἀσθενέστερα τοῦ εἴδους του· τούτου ἔνεκα καὶ διὰ τὴν σπάγιν ἄλλης τροφῆς εἰς τὰ μέρη δπου εὑρίσκεται, τὸ εἰδός τοῦτο τῶν Λύκων ὅχι μόνον δὲν πολλαπλασιάζεται, ἀλλὰ καὶ διλιγοστεύει. Ἐν ἐλείψει ζωϊκῆς τροφῆς, καταφεύγει καὶ εἰς φυτά. Κατὰ τὸ σῶμα δὲν είναι ζῶον μεγάλον ὡς τὸν κοινὸν Λύκον· ἀλλὰ κατὰ τὴν ὀμότητα καὶ τὸ ἀρπακτικὸν δὲν είναι κατώτερον ἀπότομο.

Ἡ γενέτειρα αὐτοῦ χώρα είναι νῆσος τις πλησίον τῆς Αδστραλίας, καλουμένη Τασμανία, εἰς τὴν δποίαν ὑπάρχει καὶ ἀγγλική τις ἀποικία.

ΤΑ ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΤΩΝ ΠΤΗΝΩΝ.

Ἐφημερίς τις ἐκδιδομένη ἐν Βαλτιμόρῃ τῶν Ἡ-

γωμένων Πολιτειῶν ἀναφέρει τὰ ἔξῆς περίεργα περὶ στροφίων καὶ ἔνδος φιττακοῦ γεγυμνασμένων εἰς διάφορα παίγνια, καὶ ἐπιδεικνυομένων εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως. «Οτε δὲ ἴδιοκτήτης τοῦ μικροῦ τούτου πετρόεντος ὅμιλου εὑρίσκει ἀρμοδίαν θέσιν, τοποθετεῖ κυκλοειδῆ τινα τράπεζαν, ἐφ' ἣς τὰ πτηνὰ ἔξερχόμενα τοῦ κλωδίου των ἐπικάθηται χωρίς οὖτε φόδον νὰ αἰσθάνωνται ἐκ τοῦ συρρέοντος πλήθους, οὗτε τὴν ἐλαχίστην ἐπιθυμίαν πρὸς ἀπόδρασιν. Εἶτα κατ' ἐπιταγὴν τοῦ ἴδιοκτήτου ἐκτελοῦσι διάφορα παίγνια, ἢ τοι σημαίνουσι μικροὺς κώδωνας; σύρουσι μικρὸ δμάξια, περιπατοῦσι ἐπὶ νημάτων τεταμένως καὶ μὴ, πυροβολοῦσι διὰ πιστολίων, χορεύουσι καὶ κινοῦνται ἐπὶ αἰωρῶν κτλ. Τὰ γυμνάσια δὲ ταῦτα γίνονται ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν καὶ κατὰ τὰς διαταγὰς τοῦ φιττακοῦ, διστις προχωρῶν πρὸς τὸ μέσον τῆς τραπέζης, καὶ χαιρετῶν τοὺς παρεστῶτας, καθετεῖ ἐπὶ μικροῦ τίνος καθίσματος τεθειμένου πλήγιον ἔνδος μικροῦ κώδωνος εἰς τὴν γλώσσαν τοῦ ὄποιού είναι προσγρηγμένον λεπτὸν σχοινίον. Τότε πᾶς τις τῶν παρεστώτων δύναται νὰ διαταξῇ τὸν φιττακὸν νὰ σημάνῃ τὸν κώδωνα δσας φορδὸς θέλει οὗτω π. χ. ἀν διαταχθῇ τὸ πτηνὸν νὰ κτυπήσῃ δεδάκις τὸν κώδωνα, ἐγερεται, λαμδάνει τὸ σχοινίον διὰ τοῦ ποδὸς καὶ σημαίνει δεκάκις, μεθ' δὲ χαιρετᾷ καὶ κάθηται ἐπὶ τοῦ καθίσματος του. Τὸ παίγνιον τοῦτο ἐπανελγθφθη πολλάκις, τὸ δὲ πτηνὸν οὐδέποτε ὑπέπεσεν εἰς λάθος ἀριθμητικόν. Οἱ ἴδιοκτήτης τῶν πτηνῶν τούτων λέγει ὃ φιττακὸς δύναται νὰ συμάνῃ ἔως 27 φορὰς κατὰ συνέχειαν οὐχὶ δμως περισσότερον, καὶ δτι ἐπὶ ἐν δλον ἔτος προσεπάθησε νὰ διδάξῃ τὸ πτηνὸν νὰ φθάσῃ ἔως εἰς τὸν ἀριθμὸν τριάκοντα, ἀλλ' ὑπῆρξεν ἀδύνατον,

ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ ΠΤΗΝΟΥ.

Γλαύξ τις εἶγε κατασκευάσῃ τὴν φωλεάν της πλησίον ἐπαύλεως, ἔνθα ἔξεκόλαψε τὰ ὀπαὶ τῆς μικρὸς δέ τις παῖς αἰσθανόμενος τὴν ἀντίπαθειαν ἐκείνην κατὰ τῶν γλαυκῶν, ἦτις ἐπικρατεῖ παρὰ τοῖς χωρικοῖς, ἐφόνευσε τὰ δύο μικρὰ τῆς γλαυκῶν, ἀτινα εἰχον ἥδη ἀναπτυχθῆ καὶ ἥσαν ἐτοιμα νὰ πετάξωσι. Μετὰ τοῦτο τὴν ἑσπέραν δτε διὰ τοῦ παῖδες ἐπανήρχετο ἐκ τοῦ ἀγροῦ τὸ ἄρρεν ἱστατο πέριξ τῆς οἰκίας ἐπὶ τινας ἡμέρας, ἀλλ' οὐδεὶς ἔδωκεν εἰς τοῦτο προσοχήν. Ἐπὶ πέντε ἡμέρας ἔξηκολούθει νὰ ἐνεδρεύῃ οὗτω, χωρὶς νὰ τολμήσῃ νὰ προσβάλῃ τὸν παιᾶντα ἀλλὰ τὴν ἔκτην καθ' ἧν στιγμὴν δ νεαρὸς χωρικὸς ἔξηρχετο τῆς ἐπαύλεως, ἡ γλαῦξ ὄρμα ἀπὸ τῆς κορυφῆς δένδρου κατὰ τοῦ παιδὸς καὶ διὰ τῶν ὀνύχων του ἀπέσπασε σχεδὸν τὸν ἀριστερὸν ὄφθαλμόν. Ο παῖς ἐκ τοῦ